

Συγγραφή αναφοράς με το Xe_ΛTeX

Μιχάλης Πλεξουσάκης, Πανεπιστήμιο Κρήτης

23 Ιουλίου 2020

Περίληψη

Το κείμενο αυτό περιγράφει ένα πρότυπο αναφοράς (report template) για το Τμήμα Μαθηματικών και Εφαρμοσμένων Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Κρήτης. Το πρότυπο βασίζεται στο πρόγραμμα ηλεκτρονικής στοιχειοθεσίας Xe_ΛTeX και σκοπό έχει να βοηθήσει τους φοιτητές του τμήματος στην προετοιμασία αναφορών με υψηλή ποιότητα στοιχειοθεσίας. Το πρότυπο υποθέτει ότι η αναφορά χρησιμοποιεί ως κύρια γλώσσα τα Ελληνικά.

Το Xe_ΛTeX δημιουργήθηκε το 2004 από τον Jonathan Kew. Αποτελεί μια τροποποίηση του προγράμματος στοιχειοθεσίας TeX για την υποστήριξη ενός ευρύτερου φάσματος χαρακτήρων, πέρα του λατινικού αλφάβητου, και για να επιτρέψει τη χρήση μοντέρνων γραμματοσειρών. Αυτό έκανε τη γραφή κειμένου σε γλώσσες πέρα της Αγγλικής πολύ πιο εύκολη και επέτρεψε τη χρήση γραμματοσειρών οι οποίες ήταν παραδοσιακά διαθέσιμες μόνο σε κειμενογράφους. Για παράδειγμα, το παρόν κείμενο χρησιμοποιεί τις γραμματοσειρές Linux Libertine 0, Linux Biolinum 0 και τη γραμματοσειρά σταθερού πλάτους (monospaced font) DejaVu Sans Mono. Δεκάδες άλλες γραμματοσειρές ενδέχεται να είναι διαθέσιμες, ανάλογα με το λειτουργικό σύστημα στο οποίο γίνεται η στοιχειοθεσία.

Η δημιουργία εγγράφων με το Xe_ΛTeX ξεκινάει με τη δημιουργία ενός αρχείου με την κατάληξη .tex και κωδικοποίηση UTF-8. Το αρχείο αυτό περιέχει τις εντολές για το πρόγραμμα στοιχειοθεσίας. Για τη δημιουργία του μπορεί να χρησιμοποιηθεί οποιοσδήποτε κειμενογράφος, π.χ. το πρόγραμμα Notepad ή το TextEdit στην πλατφόρμα Windows ή OSX, αντίστοιχα, ή, καλύτερα, ένας εξειδικευμένος κειμενογράφος όπως αυτοί που συμπεριλαμβάνονται με τα ολοκληρωμένα περιβάλλοντα MikTeX (<https://miktex.org>) ή MacTeX (<https://www.tug.org/mactex/mactex-download.html>). Πρέπει ακόμα να αναφέρουμε το Overleaf (<https://www.overleaf.com/>) ένα συνεργατικό εργαλείο βασισμένο στο cloud το οποίο χρησιμοποιείται για τη σύνταξη, επεξεργασία και δημοσίευση επιστημονικών εγγράφων.

Κάθε αρχείο .tex αποτελείται από δύο μέρη, τον πρόλογο (preamble) και το σώμα (body) του εγγράφου. Ο πρόλογος περιέχει πληροφορίες για τη δομή του εγγράφου, τα πακέτα (packages) που χρησιμοποιεί και, προαιρετικά, το όνομα του συγγραφέα, τον τίτλο του κειμένου και την ημερομηνία δημιουργίας του. Το σώμα περιέχει το κείμενο του εγγράφου, εντολές μορφοποίησης εξισώσεων, εικόνες, πίνακες, τη βιβλιογραφία κ.α.

1 Ο πρόλογος (preamble) του εγγράφου

Χρησιμοποιούμε την κλάση article με τα προαιρετικά ορίσματα a4paper για το μέγεθος του χαρτιού, twoside για εκτύπωση και στις δύο όψεις, και 11pt για το μέγεθος της γραμματοσειράς. Εναλλακτικά, θα μπορούσαμε να επιλέξουμε γραμματοσειρά μεγαλύτερου μεγέθους, με το όρισμα 12pt.

```
\documentclass[a4paper,11pt,twoside]{article}
\usepackage[margin=1in]{geometry}
```

Η επιλογή της γραμματοσειράς και του εργαλείου συλλαβισμού polyglossia γίνεται με τις εντολές

```
\usepackage{xltextra}
```

```
\setmainfont[Ligatures=TeX]{Linux Libertine 0}
\setsansfont[Ligatures=TeX]{Linux Biolinum 0}
\setmonofont[Scale=MatchLowercase]{DejaVu Sans Mono}
```

```
\usepackage{polyglossia}
\setmainlanguage[variant=mono]{greek}
\setotherlanguage[variant=usmax]{english}
```

Για την στοιχειοθέτηση εξισώσεων, πινάκων, εικόνων και συνδέσμων χρησιμοποιούμε τα πακέτα ¹

```
\usepackage{amsmath, amssymb, amsthm}
\usepackage{mathtools}
\usepackage{booktabs}
```

```
\usepackage{fancyvrb}
\fvset{fontsize=\small}
```

```
\usepackage{units}
\usepackage[colorlinks=true]{hyperref}
\usepackage{emptypage}
```

```
\usepackage{graphicx}
\setkeys{Gin}{width=\linewidth, totalheight=\textheight, keepaspectratio}
\graphicspath{{graphics/}}
```

Η τελευταία εντολή ορίζει ότι το \XeLaTeX θα πρέπει να αναζητήσει αρχεία εικόνων στον κατάλογο με το όνομα `graphics`, και αυτός θα πρέπει να βρίσκεται στον ίδιο κατάλογο με το έγγραφο που στοιχειοθετείται.

Ο πρόλογος ολοκληρώνεται με εντολές οι οποίες ορίζουν τον τίτλο του κειμένου, τον συγγραφέα και την ημερομηνίας δημιουργίας ή έκδοσης του εγγράφου. Αν στην εντολή `\date` δεν δοθεί κάποια ημερομηνία τότε νοείται η ημερομηνία στοιχειοθεσίας του εγγράφου.

```
\title{Πρότυπο αναφοράς με το \XeLaTeX}
\author{Μιχάλης Πλεξουσάκης, Πανεπιστήμιο Κρήτης}
\date{23 Ιουλίου 2020}
```

2 Το σώμα (body) του εγγράφου

Το σώμα του εγγράφου περιέχεται μεταξύ των εντολών `\begin{document}` και `\end{document}`. Η πρώτη εντολή στο σώμα του εγγράφου, η `\maketitle`, στοιχειοθετεί τον τίτλο του κειμένου, τον συγγραφέα και την ημερομηνία έκδοσης. Οι εντολές

```
\begin{abstract}
\noindent
```

Το κείμενο αυτό περιγράφει το πρότυπο αναφοράς (report template) του Τμήμα Μαθηματικών και Εφαρμοσμένων Μαθηματικών. Το πρότυπο βασίζεται στο πρόγραμμα ηλεκτρονικής στοιχειοθεσίας \XeLaTeX και σκοπό έχει να βοηθήσει τους φοιτητές του τμήματος στην προετοιμασία αναφορών με υψηλή ποιότητα στοιχειοθεσίας. Το πρότυπο υποθέτει ότι η αναφορά χρησιμοποιεί ως κύρια γλώσσα τα Ελληνικά.

```
\end{abstract}
```

περιέχουν μια περίληψη του περιεχομένου του κειμένου. Η εντολή `\noindent` εμποδίζει την εμφάνιση εσοχής στην αρχή της περίληψης, όπως συνήθως γίνεται πριν από μια παράγραφο.

Κάθε κείμενο χωρίζεται σε ενότητες με την εντολή `\section`. Οι ενότητες μπορούν να χωριστούν περαιτέρω σε υποενότητες, με την εντολή `\subsection`, και το πρόγραμμα στοιχειοθεσίας αναλαμβάνει την αρίθμηση τους. Αν δεν απαιτείται η αρίθμηση κάποιας ενότητας, μπορεί να χρησιμοποιηθεί η

¹Το πακέτο `mathtools` είναι επέκταση του `amsmath`, διορθώνει λάθη και παραλείψεις του και παρέχει χρήσιμα εργαλεία για τη μαθηματική στοιχειοθεσία.

εντολή `\section*`. Ο τίτλος της ενότητας ή υποενότητας δίνεται μέσα σε άγκιστρα μετά τη λέξη-κλειδί `\section` ή `\subsection`. Για παράδειγμα, η εντολή για τη δημιουργία της επικεφαλίδας της πρώτης ενότητας αυτού του κειμένου ήταν η `\section{0 πρόλογος (preamble) του εγγράφου}`. Μπορούμε να χωρίσουμε ενότητες σε παραγράφους αφήνοντας κενές γραμμές ανάμεσα στις προτάσεις του κειμένου, ή χρησιμοποιώντας την εντολή `\par` στην αρχή της παραγράφου. Οι παράγραφοι μπορούν να στοιχισθούν στο κέντρο ή στα αριστερά ή στα δεξιά χρησιμοποιώντας τα περιβάλλοντα `center`, `flushleft` και `flushright`. Για παράδειγμα, μετά τις εντολές

```
\begin{flushright}
Geographical curves are so involved in their detail that their lengths are often infinite or,
rather, undefinable. However, many are statistically ``selfsimilar'', meaning that each
portion can be considered a reduced--scale image of the whole. In that case, the degree
of complication can be described by a quantity  $D$  that has many properties of a
``dimension'', though it is fractional; that is, it exceeds the value unity associated
with the ordinary, rectifiable, curves.
\end{flushright}
```

θα δούμε το κείμενο στοιχισμένο στα δεξιά:

Geographical curves are so involved in their detail that their lengths are often infinite or, rather, undefinable. However, many are statistically “selfsimilar,” meaning that each portion can be considered a reduced–scale image of the whole. In that case, the degree of complication can be described by a quantity D that has many properties of a “dimension,” though it is fractional; that is, it exceeds the value unity associated with the ordinary, rectifiable, curves.²

2.1 Μαθηματικές εκφράσεις

Ο λόγος για τον οποίο μαθηματικά κείμενα γράφονται σε \LaTeX ή \XeTeX είναι η ικανότητα αυτών των προγραμμάτων να στοιχειοθετούν πολύπλοκες μαθηματικές εκφράσεις με ευκολία. Μια μαθηματική έκφραση μπορεί να παρουσιαστεί σε μια παράγραφο, όπως εδώ, $x^2 + y^2 = z^2$, χρησιμοποιώντας το συντακτικό `$x^2 + y^2 = z^2$` , ή `$(x^2 + y^2 = z^2)$` , και ανάμεσα στις παραγράφους του κειμένου, όπως η ταυτότητα

$$e^{i\pi} + 1 = 0,$$

χρησιμοποιώντας τις εντολές `$e^{i\pi} + 1 = 0$` , ή `$[e^{i\pi} + 1 = 0]$` . Και στις δύο περιπτώσεις δεν εκτυπώνεται η ετικέτα αρίθμησης της έκφρασης αυτής. Για τον σκοπό αυτό μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τις εντολές

```
\begin{equation}
e^{i\pi} + 1 = 0.
\end{equation}
```

έτσι ώστε να πάρουμε

$$e^{i\pi} + 1 = 0. \tag{1}$$

Το πρόγραμμα στοιχειοθεσίας αναλαμβάνει να αριθμήσει τις εξισώσεις του κειμένου διαδοχικά χρησιμοποιώντας ως ετικέτες απαρίθμησης φυσικούς αριθμούς ανάμεσα σε παρενθέσεις. Μπορούμε ακόμα να αριθμήσουμε εξισώσεις ανά ενότητα (section) χρησιμοποιώντας την εντολή

```
\numberwithin{equation}{section}
```

στον πρόλογο του κειμένου. Το προαιρετικό όρισμα `leqno` της εντολής `\documentclass` τοποθετεί την ετικέτα αριστερά της μαθηματικής έκφρασης. Το πακέτο `amsmath` παρέχει εντολές για την στοιχειοθεσία μαθηματικών εκφράσεων, παραδείγματα των οποίων φαίνονται παρακάτω.

²Benoit Mandelbrot, *How Long Is The Coast of Britain? Statistical Self-Similarity and Fractional Dimension*, <https://doi.org/10.1126%2Fscience.156.3775.636>

```

\begin{equation}\label{byparts}
\begin{split}
\int_{-1}^1 x e^{2x} dx &= \frac{x}{2} e^{2x} \Big|_{-1}^1 - \frac{1}{2} \int_{-1}^1 e^{2x} dx \\
&= \frac{x}{2} e^{2x} \Big|_{-1}^1 - \frac{1}{4} e^{2x} \Big|_{-1}^1 \\
&= \frac{1}{4} e^2 + \frac{3}{4} e^{-2}
\end{split}
\end{equation}

```

$$\begin{aligned}
 \int_{-1}^1 x e^{2x} dx &= \frac{x}{2} e^{2x} \Big|_{-1}^1 - \frac{1}{2} \int_{-1}^1 e^{2x} dx \\
 &= \frac{x}{2} e^{2x} \Big|_{-1}^1 - \frac{1}{4} e^{2x} \Big|_{-1}^1 \\
 &= \frac{1}{4} e^2 + \frac{3}{4} e^{-2}
 \end{aligned} \tag{2}$$

Η ταμπέλα που “κολλήσαμε” στην παραπάνω σχέση με την εντολή `\label{byparts}` μας επιτρέπει να αναφερθούμε σε αυτή χρησιμοποιώντας την εντολή `\eqref{byparts}`.

```

\begin{gather*}
\sin(u \pm v) = \sin u \cos v \pm \cos u \sin v \\
\cos(u \pm v) = \cos u \cos v \mp \sin u \sin v
\end{gather*}

```

$$\begin{aligned}
 \sin(u \pm v) &= \sin u \cos v \pm \cos u \sin v \\
 \cos(u \pm v) &= \cos u \cos v \mp \sin u \sin v
 \end{aligned}$$

```

\begin{align}
x - 2y + 3z &= 9 \\
-x - 3y - z &= -6 \\
2x - 5y + 5z &= 17
\end{align}

```

$$x - 2y + 3z = 9 \tag{3}$$

$$x + 3y + z = 6 \tag{4}$$

$$2x - 5y + 5z = 17 \tag{5}$$

```

\begin{equation*}
P_{r-j} = \begin{cases} 0 & \text{if } r-j \text{ is odd,} \\
r! (-1)^{(r-j)/2} & \text{if } r-j \text{ is even.} \end{cases}
\end{equation*}

```

$$P_{r-j} = \begin{cases} 0 & \text{if } r-j \text{ is odd,} \\
 r! (-1)^{(r-j)/2} & \text{if } r-j \text{ is even.} \end{cases}$$

```

\begin{equation*}
\sum_{\substack{0 \leq i \leq m \\ 0 < j < n}} P(i, j)
\end{equation*}

```

$$\sum_{\substack{0 \leq i \leq m \\ 0 < j < n}} P(i, j)$$

```

\begin{multline}
H_c = \frac{1}{2n} \sum_{l=0}^n (-1)^l (n-l)^{p-2} \sum_{l_1+\dots+l_p=l} \prod_{i=1}^p \binom{n_i}{l_i} \\
\cdot \left[ (n-l)^2 - \sum_{j=1}^p (n_i - l_i)^2 \right].
\end{multline}

```

$$\begin{aligned}
 H_c &= \frac{1}{2n} \sum_{l=0}^n (-1)^l (n-l)^{p-2} \sum_{l_1+\dots+l_p=l} \prod_{i=1}^p \binom{n_i}{l_i} \\
 &\cdot \left[(n-l)^2 - \sum_{j=1}^p (n_i - l_i)^2 \right]. \tag{6}
 \end{aligned}$$

Πολλά περισσότερα παραδείγματα, αλλά και άλλες δυνατότητες που παρέχει το πακέτο `amsmath` μπορεί να βρει κανείς στην ιστοσελίδα της Αμερικανικής Μαθηματικής Εταιρείας, στη διεύθυνση <http://www.ams.org/arc/resources/amslatex-about.html>.

3 Εικόνες (figures) και πίνακες (tables)

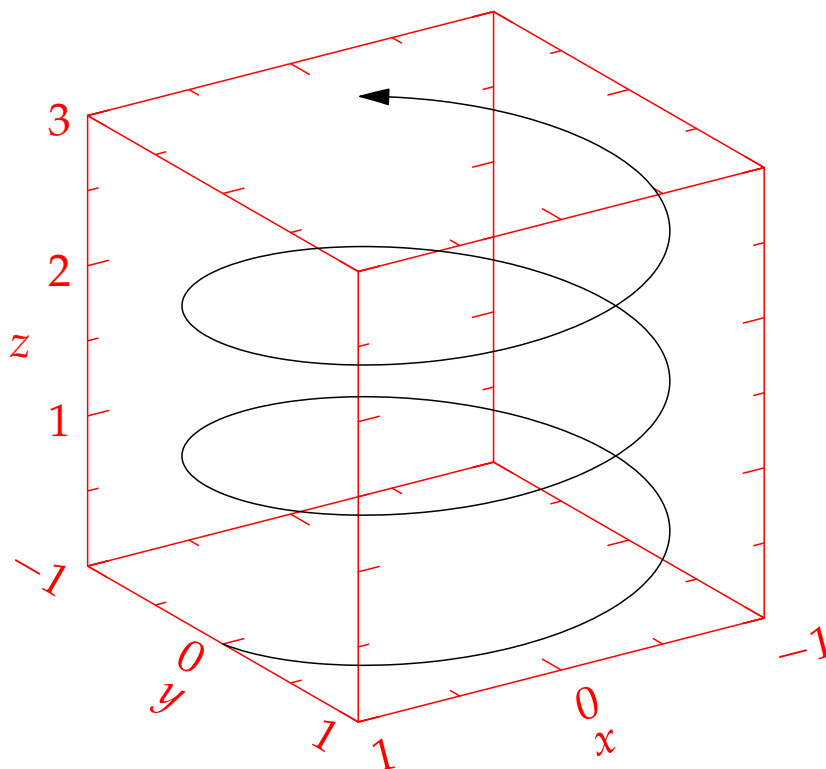
Για τη διαχείριση εικόνων το \LaTeX παρέχει το περιβάλλον figure και την εντολή `\includegraphics` από το πακέτο graphics. Οι εντολές

```
\begin{figure}[hb]
\centerline{\includegraphics[width=0.7\linewidth]{helix}}
\caption{Η έλικά ορίζεται παραμετρικά ως  $x = \cos(2\pi z)$ ,  $y = \sin(2\pi z)$ 
για  $z \in [0, 2.7]$ . Η γραφική παράσταση έγινε με χρήση του λογισμικού
Asymptote (\url{http://asymptote.sf.net/})}
\label{fig:helixfig}
\end{figure}
```

εισάγουν την εικόνα μιας έλικας με την αντίστοιχη λεζάντα στο έγγραφο που στοιχειοθετείται. Το πλάτος της εικόνας ορίζεται να είναι το 70% του πλάτους γραμμής του κειμένου. Το ύψος ρυθμίζεται αυτόματα και με τέτοιο τρόπο ώστε ο αρχικός λόγος του ύψους ως προς το πλάτος της εικόνας να διατηρείται. Ορίζεται ακόμα η ταμπέλα fig:helixfig για την εύκολη αναφορά σε αυτή. Μπορούμε, για παράδειγμα, να γράψουμε,

Η εικόνα της έλικας στο Σχήμα~\ref{fig:helixfig} δημιουργήθηκε με το λογισμικό Asymptote.

για να πάρουμε: Η εικόνα της έλικας στο Σχήμα 1 δημιουργήθηκε με το λογισμικό Asymptote. Το \LaTeX αριθμεί τις εικόνες του κειμένου αυτόματα και παρέχει τη λέξη Σχήμα στη λεζάντα της. Μπορούμε να ζητήσουμε την (κατά προσέγγιση) τοποθέτηση της εικόνας δίνοντας ένα ή περισσότερα από τα προαιρετικά ορίσματα, t, b και h για τοποθέτηση της εικόνας στην κορυφή ή στο τέλος της σελίδας ή στο σημείο που εμφανίζεται το περιβάλλον figure. Η εντολή `\centerline` τοποθετεί την εικόνα στο μέσα της σελίδας.

Σχήμα 1: Η έλικά ορίζεται παραμετρικά ως $x = \cos(2\pi z)$, $y = \sin(2\pi z)$ για $z \in [0, 2.7]$. Η γραφική παράσταση έγινε με χρήση του λογισμικού Asymptote (<http://asymptote.sf.net/>).

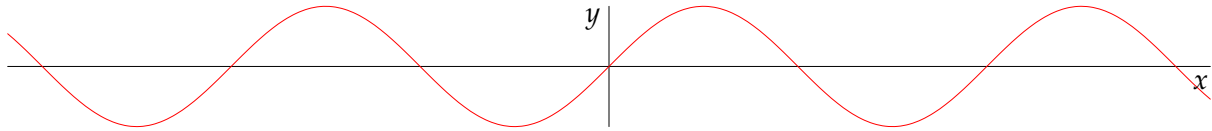
Αν δεν ορίζουμε το πλάτος ή το ύψος της εικόνας τότε αυτή θα καταλάβει το φυσικό πλάτος και ύψος της. Μπορούμε πάντοτε να ζητήσουμε το πλάτος της εικόνας να είναι το πλάτος γραμμής του κειμένου, δίνοντας τις εντολές

```

\begin{figure}[ht]
\includegraphics[width=\linewidth]{sine.pdf}%
\caption{Η γραφική παράσταση της  $y = \sin x$  για  $x \in [-10, 10]$ .  

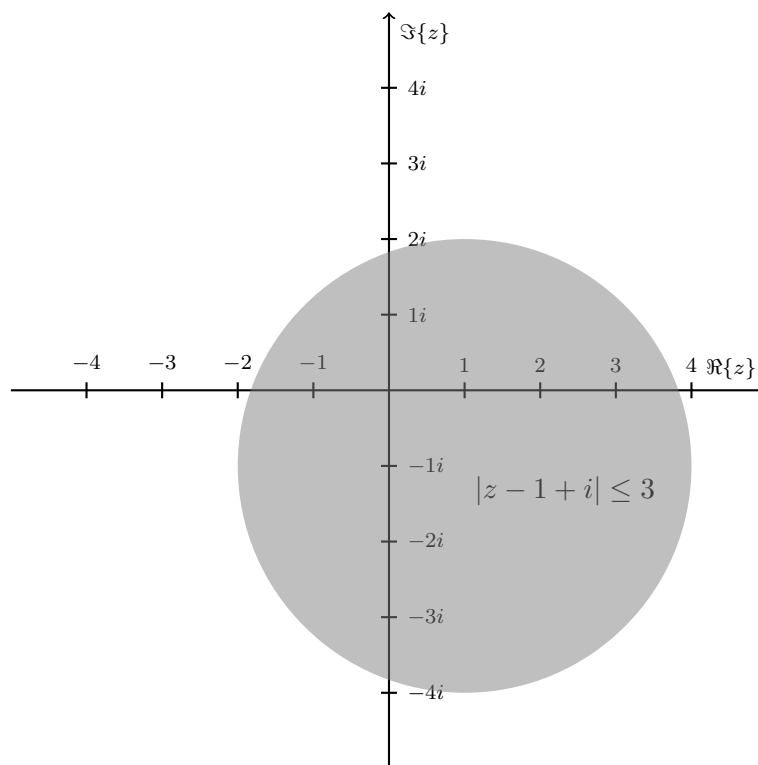
\emph{Το πλάτος της εικόνας είναι το πλάτος γραμμής του κειμένου.}}%
\label{fig:fullfig}%
\end{figure}

```


Σχήμα 2: Η γραφική παράσταση της $y = \sin x$ για $x \in [-10, 10]$. Το πλάτος της εικόνας είναι το πλάτος γραμμής του κειμένου.

Είναι ακόμα δυνατόν να χρησιμοποιήσουμε το ίδιο το \TeX για την παραγωγή γραφικών με τη χρήση, για παράδειγμα, του πακέτου PGF (Portable Graphics Format for \TeX , <https://github.com/pgf-tikz/pgf>). Οδηγίες χρήσης του πακέτου pgf βρίσκονται στον σύνδεσμο <https://pgf-tikz.github.io/pgf/pgfmanual.pdf>, ενώ δεκάδες παραδείγματα γραφικών παραστάσεων μπορεί να δει κανείς στον σύνδεσμο <https://texample.net/>.

Η γραφική παράσταση παραπάνω έγινε με τις εντολές

```

\begin{tikzpicture}
\begin{scope}[thick,font=\scriptsize]
\draw [->] (-5,0) -- (5,0) node [above left] {$\Re\{z\}$};
\draw [->] (0,-5) -- (0,5) node [below right] {$\Im\{z\}$};
\foreach \n in {-4,...,-1,1,2,...,4}{%
\draw (\n,-3pt) -- (\n,3pt) node [above] {$\n$};
\draw (-3pt,\n) -- (3pt,\n) node [right] {$\n i$};
}
\end{scope}
\end{tikzpicture}

```

```

\path [draw=none,fill=gray,semitransparent] (+1,-1) circle (3);
\node [below right,darkgray] at (+1,-1) {$|z-1+i| \leq 3$};
\end{tikzpicture}

```

Για τη διαχείριση πινάκων το \LaTeX παρέχει την εντολή `tabular`, η οποία, συνήθως, εμφανίζεται μέσα στο περιβάλλον `table` για την στοίχιση και τοποθέτηση του πίνακα στη σελίδα του κειμένου. Ο Πίνακας 1 παρακάτω δημιουργήθηκε με το πακέτο `booktabs` και τις εντολές

```

\begin{table}[hb]
\centering
\begin{tabular}{ll}
\toprule
Μέγεθος & Μήκος \\
\midrule
Πλάτος σελίδας & \unit[8\nicefrac{1}{2}]{inches} \\
Υψος σελίδας & \unit[11]{inches} \\
Πλάτος γραμμής κειμένου & \unit[6\nicefrac{1}{2}]{inches} \\
Περιθώριο & \unit[\nicefrac{3}{8}]{inches} \\
Πλάτος σημειώσεων περιθωρίου & \unit[2]{inches} \\
\bottomrule
\end{tabular}
\caption{Τα μήκη διάφορων μεγεθών στην κλάση article.}
\label{tab:normaltab}
\end{table}

```

Μέγεθος	Μήκος
Πλάτος σελίδας	8½ inches
Υψος σελίδας	11 inches
Πλάτος γραμμής κειμένου	6½ inches
Περιθώριο	¾ inches
Πλάτος σημειώσεων περιθωρίου	2 inches

Πίνακας 1: Τα μήκη διάφορων μεγεθών στην κλάση `article`.

Μερικά παραδείγματα δημιουργίας καλαίσθητων πινάκων με το πακέτο `booktabs` μπορεί να δει κανείς στον σύνδεσμο <https://people.inf.ethz.ch/markusp/teaching/guides/guide-tables.pdf>. Ο οδηγός χρήσης του πακέτου `booktabs` βρίσκεται στον σύνδεσμο <http://mirrors.ctan.org/macros/latex/contrib/booktabs/booktabs.pdf>.

4 Βιβλιογραφικές αναφορές

Η τελευταία ενότητα της αναφοράς αφιερώνεται στη βιβλιογραφία. Οι βιβλιογραφικές αναφορές εμφανίζονται με τις εντολές

```

\bibliographystyle{mla}
\bibliography{shortReport}

```

Το αρχείο με το όνομα `shortReport.bib` περιέχει τις βιβλιογραφικές αναφορές οι οποίες στοιχειοθετούνται και παρουσιάζονται σε χωριστή ενότητα. Η εντολή `\bibliographystyle{plainnat}` ορίζει τον τρόπο παρουσίασης των αναφορών. Πέρα της επιλογής `plainnat` υπάρχουν εκατοντάδες άλλες από τις οποίες μπορεί να διαλέξει κάποιος. Για μερικά παραδείγματα παρουσίασης αναφορών, δείτε τον σύνδεσμο https://www.overleaf.com/learn/latex/bibliography_management_with_bibtex. Η αναφορά στη βιβλιογραφία γίνεται με την εντολή `\cite`. Ο πλήρης κατάλογος των βιβλιογραφικών αναφορών στοιχειοθετείται με την εντολή `\bibliography`. Αντίθετα, η εντολή `\nobibliography` εμποδίζει την εκτύπωση των αναφορών. Οι δύο πρώτες αναφορές που περιέχονται στο `shortReport.bib` είναι οι

```

@BOOK{Gratzer2016,
  author = {George Gr\"atzer},
  title = {More Math into LaTeX},
  year = {2016},
  publisher = {Springer International Publishing},
  edition = {Fifth},
  isbn = {978-3-319-23796-1},
  hyphenation = {english}
}

@BOOK{Syrop2020,
  author = {Απόστολος Συρόπουλος και Αναστάσιος Δήμου},
  title = {Το XeLaTeX για αρχάριους},
  year = {2020},
  publisher = {Κλειδάριθμος},
  isbn = {978-9-606-45071-6},
  hyphenation = {greek}
}

```

και ορίζουν τα αντικείμενα `Gratzer2016` και `Syrop2020` ως βιβλία. Θα μπορούσαμε να αναφερθούμε, για παράδειγμα, στο πρώτο βιβλίο με την εντολή `\cite{Gratzer2016}`, όπως: Το βιβλίο [Grätzer(2016)] είναι μια καλή πηγή πληροφοριών για τη μαθηματική στοιχειοθεσία. Για το XeTeX δείτε το πρόσφατο βιβλίο [Δήμου(2020)] των Συρόπουλου και Δήμου.

Αναφορές

- [Grätzer(2016)] George Grätzer. *More Math into LaTeX*. Springer International Publishing, fifth edition, 2016. ISBN 978-3-319-23796-1.
- [Group(2020)] TeX Users Group. TeX resources on the web, 2020. URL <https://www.tug.org/interest.html>.
- [Hammerlindl et al.(2004)Hammerlindl, Bowman, and Prince] Andy Hammerlindl, John Bowman, and Tom Prince. *Asymptote: the Vector Graphics Language*, 2004. URL <https://asymptote.sourceforge.io/asymptote.pdf>.
- [Püschel(2005)] Markus Püschel. *Small Guide to Making Nice Tables*, 2005. URL <https://people.inf.ethz.ch/markusp/teaching/guides/guide-tables.pdf>.
- [Tantau(2007)] Till Tantau. *The TikZ & PGF Packages*, 2007. URL <https://pgf-tikz.github.io/pgf/pgfmanual.pdf>.
- [Δήμου(2020)] Απόστολος Συρόπουλος και Αναστάσιος Δήμου. *Το XeLaTeX για αρχάριους*. Κλειδάριθμος, 2020. ISBN 978-9-606-45071-6.